

Margrete Auken (SF):

Vi er i SF på hundenes side i denne sag. Vi har hele tiden støttet, at man ikke skulle lemlæste dem. Vi var meget glade, og det var vores forslag, da loven i sin tid blev vedtaget.

Jeg har svært ved at forstå, at den borgerlige side af salen synes, at loven er noget, man skal omgås med lemfældighed. Nu er loven vedtaget, og der er ingen grund til at åbne op for alle de ulovligheder.

Man kan være åben over for ét punkt i de mange henvendelser, vi har fået, og det er med hensyn til de hunde, der er halekuperet lovligt i Danmark, før loven trådte i kraft, altså før 1991. Det vil jeg godt snakke med ministeren om, men så er det slut.

Jeg må altså sige, at hvis der skal åbnes for alt det firkumdx, så man ligefrem ser ind i hele elendigheden, vil det jo være skrækkeligt. Så kunne vi lige så godt ophæve loven igen, og det synes jeg altså vil være synd for hundene.

Bjørn Elmquist (RV):

Dette er et af de lovforslag, der ser forholdsvis beskedent og stilsfærdigt ud, men man skal ikke have en ret lang hukommelse med hensyn til folketingsarbejdet eller den politiske debat, før man ved, at det er noget, der kan rejse sindene og meningene, og jeg har i de sidste dage ligesom sikkert mange af de andre ordførere modtaget adskillige breve fra hundeopdrættere og fra jægere.

Der er synspunkter indimellem, som har en saglig karakter, hvor man kommer ind på veterinære, jægermæssige og andre overvejelser, men fælles for en stor del af henvendelserne har desværre været, at de saglige argumenter skæmmes af meget usaglige, meget personligt prægede udfald mod nogle af de kolleger i Folketinget – det er ikke mod mig selv – som op igennem årene har interesseret sig for disse ting måske ud fra deres eget meget engagerede dyreværnsynspunkt.

En af brevskriverne skrev til mig, at bemeldte personer – hvis navne jeg ikke skal komme ind på – har en intelligenskvotient, der svarer til deres legemstemperatur.

Sådan nogle argumenter synes jeg ikke hører hjemme i en debat, der gerne skulle være saglig, altså en generel mistanke om, at når et flertal i Folketinget har kunnet vedtage det og det, så er det, fordi de er dybt åndssvage, eller hvad det nu er, man kan finde på at skrive.

Indtil nu har debatten fra talerstolen været pæn og saglig, og det synes jeg den skal blive ved med at være.

Som udgangspunkt står Det Radikale Venstre som regeringsparti bag ministerens forslag, men vi vil undervejs i udvalgsbehandlingen naturligvis lytte til de saglige argumenter, der måtte være, og vi vil meget gerne, i det omfang det er nødvendigt og kan lade sig gøre, søge at indhente supplerende veterinære vurderinger af nødvendigheden af disse halekuperinger, og hvad der ellers kan være af vurderinger. Her drejer det sig i princippet om næste fase af problemerne, nemlig hundestillingerne.

Og jeg vil sige, at jeg er noget uenig i to af de meget overordnede, principielle betragtninger, der har været fremsat, også fra denne talerstol. Der er nogle, der siger, at det er et indgreb i foreringsfriheden. Det mener jeg ikke er korrekt, i hvert fald ikke på en måde, der er grundlovsstridig.

Så taler nogle af de ordførere, der har været på talerstolen indtil nu, om tilbagevirkende kraft, og dertil vil jeg sige, at det selvfølgelig har noget at gøre med ting, der er indtruffet, før denne lovændring eventuelt kan træde i kraft. Men hvad nu hvis vi jævnførte det med et andet problem, hvor både V og K ofte har været på talerstolen her, nemlig spørgsmålet om hætteforbud, om vi skulle forbyde folk at gå med hætter under demonstrationer? Hvad så med dem, der har købt hætter for lang tid siden, måske for 10 eller 20 år siden, hvis vi siger til dem: I må ikke gå rundt med dem under en demonstration? Er det så også en lov med tilbagevirkende kraft? Det er fuldstændig som det, at der er nogle, der har sagt: Jamen jeg har købt den her hund med kuperet hale for 10 år siden eller 2 år siden – alt efter hvor gammel den nu er – og nu må jeg ikke længere gå på udstilling med den! Er det virkelig relevant at tale om tilbagevirkende kraft i den sammenhæng? Det synes vi ikke hos os i hvert fald.

Tom Behnke (FP):

Hr. Bjørn Elmquist vækker jo smil hos enhver, for jeg kan altså ikke se andet, end at én, der har købt en hue, jo bare kan lade være med at gå med den. Så nemt er det! Men en hund, der har fået kuperet sin hale, kan ikke bare sætte den på igen; det kan ikke lade sig gøre. Det vil i hvert fald se temmelig fåbeligt ud, at en voksen hund skal have sådan en lille hale på, der blev taget af, da den var hvalp. Lad nu være med at bringe debatten derud!